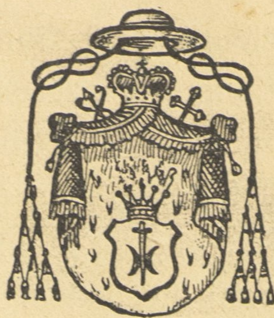

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОИ ЕПАРХІИ.

Рôкъ 1912. Выдано 28. грудня Ч. XIII.

Ч. 71.

Ч. 2732/12. Всесвѣтлѣйша Ап. Нунціятура въ Вѣдни прислала туть слѣдуюче Бреве Его Святости Пія Х.

Pius PP. X.

Ad futaram rei memoriam. Facultates de regularium bonis in Austriaco Imperio positis alienandis deque oneribus imponendis super iisdem bonis, quas Decessor Noster ree: me: Leo PP. XIII, Similibus Literis die XVIII mensis Septemhris an. MDCCCCI piscatoris annulo obsignatis ad Decennium protulit, nunc omnibus rei momentis attento seduloque studio inspectis perpensisque, opportunum Nos quidem ducimus in aliud temporis spatium nonnulis mutatis conditionibus et clausulis prorogare. Quapropter Motu proprio, ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae potestatis Nostrae plenitudine, praesentium vi Apostolicae Sedis Nuntio apud Carissimum in Christo filium Nostrum Austriae Imperatorem Bohemiae Regem illustrem, atque Hungariae Regem Apostolicum, pro tempore existenti vel ei qui ejusdem Nuntii vices pro tempore gerat, nec non Archiepiscopis. Episcopis, et Praesulibus, ut vocant, nullius Dioeceseos in universa super enunciati Imperatoris Austriae ditione existentibus, exceptis tamen bonis si qua in provinciis Italicis existant, nec non Episcopo Wratislaviensi, pro parte ejusdem Dioeceseos, quae in Austriae Imperio comprehenditur, ad aliud Decennium a novissimo postremae prorogationis die computandum, facimus potestatem, cuique in sua dioecesi, concedendi facultates sequentibus articulis comdrehensas.
I. Alienandi bona regularium Ordinum usque ad summam florenorum octomillium monetae Austriacae, sive stabilia ea hona sint, sive in publicis nominibus consistant, adiecta tamen conditione ut pretium ex alienatione perceptum in aliorum bonorum stabilium, seu censuum

acquisitionem convertatur, iisque deficientibus pretium ipsum alia ratione fructuose ac secure collocetur, exclusa qua libet negotiatione per sacros canones ecclesiasticis viris interdicta. II. Imponendi bonis regularium onera quae non exedant summam florenorum quindecim milium, rationem tamen ac terminum praefiniendo quo aes alienum dissolvatur. Quod si necessariae instaurationes ae melioramenta in aliquo regularium fundo occurrant neque aes alienum contrahi et nonnisi per alicujus boni ad eosdem regulares pertinentis venditionem necessitati providere queat; hoc in casu concedenti facultatem perficiendi venditionem cum conditione ut si ex pretio percepto pars aliqua supersit, eadem fructuose collocetur, rationibus superius expositis. Quod si vendenda bona, vel onera iisdem imponenda sint, quae pretium excedant superius definitum octomillium florenorum pro venditione, et quindecim millium pro impositione, eo in casu si agatur de summa quinquaginta millium florenorum pretium non excedente, regulares suas deferre preces debebunt ad Nuntium Apostolicum, cui proinde facultatem facimus petitam veniam concedendi si hoc in Domino expedire judicaverit. III. Firmis manentibus ordinariis facultatibus causarum piarum, pro ineundis locationibus et conductionibus ad triennium, concedenti facultatem locationes et conductiones ipsas ineundi ad quindecim annos, servatis quod ad reliqua, canonicis praescriptionibus. Ad vitandos autem abusus nonnullos, et obsecundandum aliqua ratione consuetudini quae in Austriaco imperio invaluit ut Ecclesiasticorum bonorum possessores a respectivis conductoribus reditus seu praestationes accipiant, facultatem concedendi reditus ipsos. seu praestationes percipiendi in antecessum, ita tamen, ut illae quod ad fundos urbanos, non excedant summam quae in semestri spatio a conducture persolvenda sit, quod vero spectat ad bona rustica, dummodo summam non praetergrediantur quae a conductore per anni spatium persolvatur. IV. In casibus urgentis necessitatis, atque utilitatis religiosae familiae, in quibus ad alienationem, seu onerum impositionem sine mora deveniendum sit, facultatem largimur absque praefinita pecuniae summa (dummondo tamen non agatur de summis extraordinariis) alienationem perficiendi, vel aes alienum contrahendi, ea tamen adiecta conditione, ut in posterum ea de re ad Nuntium Aplicum sive directe ad S. Sedem singillatim accurateque referatur. Porro in omnibus et singulis casibus integram semper esse volumus facultatem postulationes ad Aplicam Sedem directe deferendi. Volumus praeterea ut in singulis huiusmodi concessionum casibus sive fiant ab Aplico Nuntio, sive ab Antistitibus dioecesanis, superior localis et respectivum Capitulum religiosae familae audiatur; simulque ut jus alteri quaesitum minime laedatur; necnon canonicae praescriptiones accurate serventur, ac praesertim Constitutio fel: rec: Pauli PP. II ree: mem: Praedecessoris Nostri quae incipit „Cum in omnibus“ edita die XI Maii an. MCDLXV ac proinde in omnibus et singulis facultatibus seu concessionibus volumus ac mandamus ut pateat et probata sit religiosae familiae necessitas vel utilitas eumque in finem in singulis item casibus, non modo Superioris localis et respectivi Capituli consilium, ut supra dictum est, audiatur, verumetiam honesti nominis probati judicii viri antea consulantur. Praecipimus denique ut in omnibus et singulis actis venditionis, seu alienationis, et onerum impositionis, atque etiam locationis ad annos quindecim mentio expresse fiat facultatis ab Apostolica Sede concessae. Haec volumus, jebemus, mandamus, non obstantibus Pauli PP. II, aliorum que Decessorum Nostrorum de rebus Eccliae non alienandis, alisque Constitutionibus et Ordinationibus, speciali licet mentione dignis, contrariis quibusicumque. Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VIII. Nevembris MDCCCXI. Pontificatus Nostri An. Nono. — R. Card. Merry del Val, a secretis Status.

Повысше подає ся до вѣдомости и точного поступованя пôсля сего въ даныхъ случаяхъ. —

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 2. грудня 1912.

Ч. 72.

Ч. 481 суп. Чи декретъ „Ne temere" обовязує Русинôвъ въ Америцѣ?

На повысше запытанє получивъ Впр. и Всесв. гр. кат. Митр. Ординаріятъ у Львовѣ слѣдуючу вôдповѣдъ св. Зôбраня для розширеня вѣры въ Римѣ.

S. Congregazione de Propaganda Fide per gli affari di rito orientale Roma 24 Aprile 1912 [Protocollo Nr. 3084 Ogetto Dubbio circa il Decreto „Ne temere."

Illmo e Rmo Signore!

Con sua lettera del 27 Maggio del scorso anno, dimandava: „An decrete „Ne temere" etiam fideles nostri ritus in America degentes obstricti sint. — Ora la S. Congregazione, ocupandosi della opportunita di estendere il decreto „Ne temere" agli orientali, nelia plenaria adunanza del 30 Jenn. 1911, al dubbio: Le convenga obligare gli Orientali viventi Fuori del loro territorio ad asservare le dispozioni del decreto „Ne temere" nel modo vigente nei territori, dove hanno fissato il loro domicilio, rispose: „Pro nunc nihil innovandum" Pertanto i Ruteni, quantunque in Galizia siano obbligati alla osservanza del decreto „Ne temere" per le particulari ragioni ben note alla S. V., quando dimorano Fuori della Galizia, vientrano nella disposizione commune Me essenta tutti gli Orientali dalla osservanza di tale decreto, quando contraggono matrimonio tra Orientali; e non sono vincolati dal decreto „Tametsi", Me attualimente non ha piu vigore.

Per consequenza i matrimoni Me essi per arventuno contraesero in America,

Св. Конґреґація Розширеня Вѣры для справъ схôдного обряда Римъ 24 цвѣтня 1912 Протоколъ ч. 30184 Предметъ. Сумнѣвъ що до декрету „Ne temere".

Всесвѣтлѣйшій и Всечестнѣйшій Отче!

Пыталисьте ся въ Вашôмъ письмѣ зъ дня 27 мая минувшого року „Чи декретъ „Ne temere" обовязує такожь вѣрныхъ нашого обряда въ Америцѣ проживаючихъ. — Отже св. Конґреґація занимаючи ся тымъ чи користно єсть розтягати декретъ Ne „temere" до Восточныхъ, на повнôмъ зôбраню зъ д. 30 сѣчня 1911 на сумнѣвъ: чи добре булобы зобовязати Восточныхъ проживаючихъ поза ихъ тереторією до заховуваня приписôвъ декрету „Ne temere" въ способъ маючій правну силу въ територіяхъ, де они стало осѣли, вôдповѣла: „На разѣ не належить вводити жаднои інноваціи." Длятого Русины, хотяй въ Галичинѣ суть обовязанѝ до заховуваня декрету „Ne temere" задля особлившихъ причинъ, добре звѣстныхъ В. Преосьвящ., коли перебувають поза Галичиною, сутъ обовязанѝ заховувати лише загальнѝ приписы, якѝ звôльняютъ усѣхъ Восточныхъ вôдъ заховуваня такого декрету, коли заключаютъ супружество мѣжь Восточными, и не суть звязанѝ декретомъ „Tametsi", якій теперъ не має бôльше силы.

Въ слѣдъ за тымъ, супружества, якѝ бы они заключили въ будучности въ

„coram sacerdote schismatico, vel plane coram ministro schismatico“ debbóno in massima considerarsi come validi.

Se poi contraessero matrimonio con un latino, va applicata lono l'altra disposizione della S. C. del Concilio, secondo la quale e stabilito Me debbono osservarsi le dispozioni del decreto „Ne temere“ ed in consequenza il matrimonio Me un ruteno contraesse con un latino in America coram sacerdote schismatico, vel plane coram ministro schismatico — deve in massima considevarsi come invalidamente contratto. In tanto Le anquo da Dio oqui bene.

Di I. S. Illmae Rma Devotissimo Servo.

Pr. C. M. Card. Gotti Praef. **Girolamo Rolleri** Segrio.

Америцѣ передъ священикомъ схизматицкимъ або въ загалѣ передъ строителемъ сеи тайны схизматицкимъ, повинно ся въ засадѣ уважати за важне.

Еслижбы по томъ заключили супружество зъ якимъ латинникомъ, то маѥ бути примѣнене до нихъ инше розпорядженѥ Св. Конґреґаціи Собора, после якого ѥ постановлене, що мають держати ся розпорядженя декрету „Ne temore“ а въ слѣдъ за тымъ супружество, якебы Русинъ заключивъ зъ якимъ латинникомъ въ Америцѣ — передъ священикомъ зъ Церквою несоединенымъ або въ загалѣ передъ схизматицкимъ строителемъ сей тайны — маѥ ся уважати въ засадѣ за неважно заключене. — При томъ желаю В. Преосьвящ. вôдъ Бога всякого добра.

Вашого В. Преосьвящ. найпокорнѣйшій слуга

Фр. С. М. Кард. Ґотті Префектъ. **Ерон. Роллеріі** секретаръ.

Повысше рѣшенѥ удѣляѥ ся Всечесному епархіяльному Сьвященьству до вѣдомости и застосованя ся въ заходячихъ случаяхъ.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемышль дня 12. грудня 1912.

Ч. 73.

Ч. 5192. Въ справѣ провѣтрюваня и высушаня вогкихъ церквей.

Дотычно зарядженя провѣтрюваня и высушеня вогкихъ церквей въ цѣли забезпеченя иконъ, рѣзьбъ и другихъ предметôвъ штуки подала ц. к. Центральна Комисія для охороны памятникôвъ слѣдуюче завѣдомленѥ зъ котрого належить въ даныхъ случаяхъ користати, чого Всч. ОО. Настоятелѣ деканатôвъ припильнують.

„K. k. Zentral-Kommission für Denkmalpflege. Z. 2942 ex 1912. Wien, am 12. Juni 1912. An das hochwürdige griechisch katholische Ordinariat in Przemyśl.

Mit Rücksicht darauf, dass die in den Kirchen älteren Datums befindlichen Kunstschätze, wie Bilder, Schnitzereien und dergl. durch den Einfluss der herrschenden Feuchtigkeit der Deteriorierung ausgesetzt sind, wird dringend empfohlen, auf die unterstehende Geistlichkeit in geeignet erscheinender Weise einzuwirken, dass der Entfeuchtung von Kirchen ein stetes und besonderes Augenmerk zugewendet werde. In den meisten Fällen wird die wenig kostspielige Anlage von äusseren Luftschächten, oder die zweckentsprechende Anbringung von Dachrinnen genügen, welche Massnahme nicht nur wärmstens empfohlen, sondern auch dringend angeraten werden.

Die Zentralkommission steht in jedem konkreten Falle gerne mit ihrem nachmännischen Rate zur Verfügung und ist auch stets bereit beim Abgange der erforderlichen Mittel für derlei Arbeiten Suhwentionen aus ihren Krediten zu bewiiligen, oder beim k. k. Ministerium für Kultus und Unterricht in Antrag zu bringen. — Der Präsident: Liechtenstein".

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 18. листопада 1912.

Ч. 74.

Ч. 8807. О Жертвахъ на школы приватнѝ.

Краєвый шкôльный Союзъ у Львовѣ вôднѣсъ ся ту зъ прошенємъ о жертвы. Союзъ той удержує приватнѝ школы — народнѝ, семинаріи, ґімназіи, школы торговельнѝ и господарскѝ а все то зъ складокъ и жертвъ нашои суспôльности. Ктожь не знає значеня шкôлъ? Они не тôлько даютъ народамъ просвѣту а разомъ зъ нею и добробытъ, но такожь, що найважнѣйше, добрѝ школы причиняютъ ся въ великôй мѣрѣ до религійно-моральнoго житя народа.

Зваживши все тоє, Епископ. Ординаріятъ поручає горячо Всеч. Духовеньству вôдозву Краєвого шкôльного Союза, котрый уважати буде на тоє, щобы школы, находячѝ ся пôдъ єго проводомъ, служили правдивому добру нашого народа.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 12. грудня 1912.

Ч. 75.

Ч. 8858. Прошенє о жертвы на гр. кат. Церковъ въ Вязôвницѣ.

Комитетъ церковный въ Вязôвнпцѣ предложивъ ту слѣдуючу вôдозву:

„В селѣ Вязôвницѣ деканата Ярославского де побôчъ 1200 душъ латиньского обряду мешкає 400 душъ гр. кат. обряду, що выставленѝ на безпощадне вынародовленє — по спаленю ся бувшои деревлянои церкви—приступлено въ р. 1906. до будовы новои мурованои церкви коштомъ 30.000 Кор. За особлившою ласкою и помочею Божою, при великихъ трудахъ и жертволюбивости парохіянъ приведено будову до сего степеня, що Ихъ Преосвященьство Ексцеленція нашъ Епископъ выдали дня 13. грудня 1906. Ч. 7528 позволенє на благословенє Церкви. —

Тяжка — довга недуга, а въ кôнци и смерть бувшого до р. 1910 о. пароха бл. п. Грицикевича, котрый занимавъ ся дѣломъ будовы — не дали єму дѣла довести до кôнця. —

До крайности вычерпанѝ — обтяженѝ довгами будовы — не въ силѣ єсьмо сами дѣла докôнчити. Сею проте дорогою звертаємось и вôдзиваємось до Всечестныхъ Отцѣвъ и побожныхъ христіянъ „поможѣть намъ" хотяйбы найдрôбныйшими лептами — чимъ сповните Боже дѣло и высокопатріотичну повинность, скоро споможете насъ, що на

загроженôмъ знаходимось мѣсци. — Вязôвниця дня 5. листопада 1912. За гр. кат. Комітетъ о. Николай Паславскій, парохъ І. Круба, І. Масира, члены комитету.

Повысше прошенє поручає ся Всеч. Духовеньству, вѣрнымъ нашои Епархіи и зарядамъ церковныхъ и братскихъ скарбонъ до можливого увзгляднення.

Лепты найлучше пересылати до гр. к. Уряду парохіяльного въ Вязôвници — почта въ мѣстци.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 13. грудня 1912.

Ч. 76.

Ч. 9462. Декретъ св. Апост. Престола о першôмъ Причастію дѣтей.

До всѣхъ Душпастырôвъ и до всѣхъ Катехитôвъ школъ народныхъ.

Св. Конґреґація о Тайнахъ, выдала пôдъ д. 8 серпня 1910. декретъ потверджений вôдъ св. Отця Пія Х. о вѣку, въ котрôмъ дѣти мають бути припущенѝ до першого св. Причастія (Acta Apostolicae Sedis 1910. ст. 577—583.)

Въ тôмъ декретѣ пригадує св. Конґреґація найперше, якою особлившою любовію Своєю оточувавъ Іис. Христосъ малѝ дѣти, якъ зъ ними радо пристававъ, на нихъ свои руки вкладавъ, ихъ обнимавъ и благословивъ; якъ одного разу зганивъ своихъ учениковъ, коли тіи зборонювали приступу малымъ дѣтямъ до Него, кажучи: **Оставите дѣтей приходити ко мнѣ, и не браните имъ: тацѣхъ бо єсть Царствіє Божіє** (Марко Х. 14). А якъ высоко цѣнивъ Іис. Христосъ невинность дѣтей и бракъ всякои гордости у нихъ; явно то оказавъ, коли, прикликавши до себе дитину, звернувъ ся до учениковъ зъ такими словами: **Аминь глаголю вамъ, аще не обратите ся, и будете яко дѣти, не внидете въ царство небесноє. Иже убо смирится яко отроча сіє, той єсть болій въ царствіи небеснѣмъ. И иже аще пріиметь отроча таково во имя моє, Мене пріємлетъ** (Мат. 18. 3—5).

Дальше наводить св. Конґреґація, що єще до 13. вѣку давало ся въ цѣлôй церквѣ, що и теперь єще дѣє ся на востоцѣ, дѣтямъ заразъ по крещеню св. Причастіє пôдъ видомъ вина; а въ декотрыхъ церквахъ удѣляло ся и пôзнѣйше малымъ дѣтямъ при Литургіи св. Причастіє по клирѣ або по причастію дорослыхъ. Но доки дѣти не прійдуть до розуму, не мають нѣякои конечности пріймати св. Причастіє, они бо не могуть єще грѣшити и ласку Божу, въ крещеню отриману, утратити; але всѣ вѣрнѝ Хрисговѝ обого пола, котрѝ вже до лѣтъ розпôзнаня прійшли, суть обовязанѝ выразнымъ приказомъ Церкви, хоть разъ въ рôкъ сповѣдати ся и кождого року хоть въ часъ великодный причащати ся.

Впрочѣмъ приказъ сей, хоть разъ въ рôкъ сповѣдати ся, обовязує властиво лише тыхъ, котрѝ впадуть въ грѣхъ смертный; но приказъ щорôчного, хоть великодного причастія. обовязує всѣхъ, прійшовшихъ до розуму безъ рôжницѣ, такъ що и той, що ніякого иншого смертного грѣха не має, єсли вôнъ и разъ въ рôкъ не причащає ся, то тымъ самымъ смертельно грѣшить и тратить ласку божу и спасеніє вѣчне. Приказъ св. Причастія, якъ зъ дотычныхъ слôвъ Христовыхъ видно, єсть приказомъ Божимъ пôдъ утратою вѣчного спасенія, а лише означенє часу (хоть разъ въ въ рôкъ около Великодня) походить зъ приказу Церкви св.

Дальше наводить св. Конґреґація обширнѣйше якй различнй блуды и злоупотребленя ввойшли въ выконаню сего подвойного приказу церковного, а особливо що до вѣку и науки, жаданыхъ до першого Причастія дѣтей. Для того, щобы тіи блуды и злоупотребленя усунути и щобы дѣти вже зъ молодыхъ лѣть лучили ся зъ Іисусомъ Христомъ въ св. Причастію, Єго житємъ жили и найшли охорону противъ небезпеченьствъ зопсутя, — св. Конґреґація выдає слѣдуючій декретъ о першомъ Причастію дѣтей, котрый має бути всюда захованый:

I. Вѣкъ розпознаня такъ до Сповѣди якъ и до св. Причастія єсть той, въ котромъ дитина *зачинає* приходити до розуму (познавати що добре а що зле), то єсть около семого року, або познѣйше, або такожь скорше. Водъ того часу починає ся обовязокъ, щобы выповняти оба приказы, Сповѣди и Причастія.

II. До першои Сповѣди и до першого Причастія не єсть конечне повне и совершенне знанє науки христіяньскои. Но дитина має потому весь катехизмъ по мѣрѣ свого понятя постепенно выучити ся.

III. Знанє вѣры, котре у дитины вымагає ся, єсть тоє, щобы она до першого Причастія водповѣдно приготовила ся, єсть тоє, щобы дитина переймила после свого понятя правды вѣры, котрй до спасеня необходимо мусимъ знати (Богъ, небо и пекло, Тройца, вочоловѣчене Сына Божого Іисуса Христа и смерть крестна на водпущенє грѣховъ нашихъ) и щобы розрожняла хлѣбъ св. Причастія (найсв. Тѣло и Кровь Іисуса Христа на поживу до житя вѣчного) водъ хлѣба звычайного и тѣлесного, щобы зъ такою побожностію, на яку вѣкъ дитины позваляє, до найсв. Евхаристіи приступала.

IV. Обовязокъ приказанои Сповѣди и Причастія, котрый на дитинѣ тяжить, переходить особливо на тыхъ, котрй за ню старати ся мають, т. є. на родичѣвъ, на сповѣдника, на учителѣвъ и на пароха. А до отця, або до тыхъ, котрй мѣсце єго заступають и до сповѣдника належить припускати дитину до першого Причастія.

V. Разъ або больше разовъ въ роцѣ най парохи заповѣдять и переведуть вспольне Причастіє дѣтей, и най до тогожь припускають не лише новаковъ, але и иншихъ, котрй за зозволенємъ родичѣвъ або сповѣдника, якъ высше сказано, вже впередъ першій разъ до св. Причастія приступали. Для всѣхъ нихъ най буде колька днѣвъ попереднои науки и приготованя.

VI. Тй, котрымъ старанє о дѣтяхъ прилежить, мають всякимъ способомъ старати ся, щобы по першомъ Причастію тіижь дѣти до причащаня частѣйше приступали и, єсли можливо, такожь щодень, такъ якъ Іисусъ Христосъ и мати Церковь желає, и щобы дѣлали тоє зъ такою побожностію, яка водповѣдає вѣкови такому. А кромѣ того най памятають тй, до котрыхъ старанє тоє належить, на найтяжшій обовязокъ, котрый єсть на нихъ, подбаня, щобы дѣти все ходили на публичну науку катехизму, єсли же нѣ, то мають иншимъ способомъ доповнити религійне обученє ихъ.

VII. Звычай не припускати дѣти до сповѣди або нѣколи ихъ не розрѣшати, коли прійшли до розуму, єсть зовсѣмъ нагaнный. Прото Ординаріи, употребляючи также средства правнй, подбають, щобы вôнъ цѣлкомъ бувъ усуненый.

VIII. Найгôрше єсть злоупотребленє, не давати дѣтямъ, прійшовшимъ до розуму, въ небезпеченьствѣ смерти св. Причастіє и єлеоюмазанє и погребати ихъ »похорономъ младенческимъ«. Противъ тыхъ, котрй бы не залишили такого звычаю, Ординаріи строгими карами поступять.

Сй постановы всѣ зôстали вôдъ св. Отця Пія папы X на авдієнции 7. серпня 1910 потвердженй, и Тойже велѣвъ декретъ сей оголосити и кождого року въ часѣ приказаного великодного причастія народови читати.

Той отже, для духовного добра дѣтей въ вѣрѣ христіяньскôй найважнѣйшій декретъ удѣляє ся всѣмъ Всч. Душпастирямъ и Катехитамъ шкôлъ народныхъ до совѣсного въ всѣмъ захованя, щобы, пôсля слôвъ св. Конґреґаціи, дѣти зъ самыхъ молодыхъ лѣтъ присоєдиняли ся Іисусу Христу, Єго житємъ жили, и найшли охорону противъ небезпеченьствъ зôпсутя. И Всч. Душпастирѣ мають декретъ сей щороку передъ розпочатємъ великодной сповѣди народови читати.

А **Всч. Настоятелѣ Деканатôвъ** взывають ся, щобы при визитаціяхъ парохій всегда на найважнѣйшу рѣчь такъ частого и щоденного св. Причастія якъ и вчасного, пôсля декрету, Причастія дѣтей уважали, по всѣй можности на тоє впливали, и тутъ о тôмъ доносили, а также вôдъ 1913 р. почавши, чи декретъ о Причастію дѣтей бувъ въ дотычнôмъ роцѣ передъ розпочатємъ великодной сповѣди народови читаный.

Такъ само взывають ся **Всч. Комисарѣ Орд. шкôльнй,** щобы въ всѣхъ школахъ на часте и щоденне св. Причастіє, а въ школахх народныхъ также на перше Причастіє дѣтей пôсля декрету уважали, по всѣй можности а тоє впливали, и туть доносили.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 20. грудня 1912.

Ч. 77.

Ч. 9076. Рескриптъ ц. к. Намѣстництва зъ д. 12. листопада 1912 р. ч. XII. 6216 въ справѣ метрикъ пôдданыхъ Королѣвства булгарского.

»Львів, 2. падолиста 1912. Ч. XII 6126. До Високопреподобної гр. кат. Епископскої Консисториї в Перемишли. В наслідок рескрипту ц. к. Міністерства справъ внутрішних з дня 31. серпня 1912 Ч. 28877 ц. к. Намісництво має честь звернути увагу Високопреподобної Консисториї на розпорядженє тогож Міністерства і Міністерства Віроісповідань і Просьвіти з дня 12. липня 1912 В. з. д.

Ч. 146. після котрого заключено з королівско булгарскім Рядом договір що до взаїмної виміни метрик підданих тих держав.

Ц. к. Намісництво пересилати ме Властям політичним I. інстанциї метрики австрийских підданих, уроджених, вінчаних або померших в Булгариї, з котрими то метриками будесь поступати в спосіб приписаний обіжником з 30. вересня 1898. Ч. 77177.

Належито леґалізовані метрики уроджених, вінчаних або померших в краю підданих булгарских мають ведучі книги метрикальні від случаю до случаю предкладати посредством Власти політичної I. інстан. ц. к. Намістництву в цїли дальшого заряджeня.

Високопреподобна Консистория схоче в повисшім зарядженю повідомити підвласні Уряди парохіяльні, котрим поручено веденє метрик, стеречи точного приміненя постанов того розпорядженя. — За ц. к. Намісника.«

Подаючи повысшій рескриптъ до вѣдомости Всч. Ур. пар. поручає ся постановъ тогожь точно придержувати ся.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 12. грудня 1912.

Ч. 78.

Ч. 9057. Конкурсъ на двѣ стипендіи бл. п. Павла Контуровича Матковского.

Ставропигійскій Институтъ прислалъ ту слѣдуюче зъ прошенємъ о оголошенє: »Конкурсъ. На двѣ стипендіи по 240 кор. въ годъ изъ юбилейной фундаціи бл. п. Павла Контуровича Матковского для двухъ учени цъ, посѣщающихъ женскіи средніи публичныи школы, обявляется симъ конкурсъ зъ началомъ школьного года 1912/13.

Кандидатки должны внести свои прошенія найдальше 15/2 1913 г. посредствомъ своихъ учебныхъ властей въ Старопигійскій Институтъ и выказатись:

а) що они руской народности, греко-кат. обряда и родомъ изъ Галичины;

б) що хорошо ведутся и придерживаются своего обряда,

в) що по поводу своей и своихъ родителей бѣдности въ стипендіи нуждаются;

г) що посѣщаютъ публичныи учебныи заведенія въ Галичинѣ или на Буковинѣ и въ наукахъ вообще, а въ особенности въ рускôмъ языцѣ и литературѣ, хорошо успѣваютъ.

Надѣленныи стипендіями будуть пользоватись ними до окончанія наукъ.

Первенство при надѣленіи стипендіями имѣютъ:

а) въ первомъ ряду дѣти и внуки о. Северина Матковского, сына основателя,

б) во второмъ ряду т. е въ недостатку кандидатокъ подъ а) дѣти и внуки

дочерей основателя, Ольги, Наталіи и Ѳеодоры, а если бы и такихъ кандидатокъ не было,

в) въ третьемъ ряду сироты безъ отца и матери, якъ тоже и сироты безъ отца по гр. кат. священникахъ перемышльской епархіи, родители которыхъ заслужились около добра руской гр. к. церкви и галицко-руского народа. Соубѣгателямъ подъ а) довлѣетъ выказатись достаточнымъ успѣхомъ въ наукѣ вообще.

Условія къ полученію стипендіи слѣдуетъ доказати прибавленными къ прошенію документами. Отъ Ставропигійского Института. Львовъ, 15 ноѥбря 1912 г. Д-ръ Ивасечко, сеніоръ.«

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль дня 25. грудня 1912.

Ч. 79.

Ч. 8471. Псалтиръ розширена выданя бл. п. о. Алексія Слюсарчука.

У вдовы по бл. п. о. Алексію Слюсарчуку бувшôмъ пароху въ Рунґурахъ находится єще звыжь 1000 примѣрникôвъ цѣнной працѣ покôйного Єи мужа Псалтиръ розширена,« яку по зниженôй цѣнѣ 3 короны за примѣрникъ получити можна. — Адреса: Пелагія Слюсарчукова вдова по священику въ Рунґурахъ.

Дѣло тоє поручає ся Всч. Клирови.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль дня 25. листопада 1912.

Ч. 80.

Ч. 9706. Конкурсъ на посаду гр. к. Катихита при школахъ въ Куликовѣ.

Ц. к. Рада шкôльна окружна въ Жовквѣ оголошує п. дн. 7. жовтня 1912. Ч. 3545 конкурсъ на посаду гр. к. катихита при школахъ въ Куликовѣ.

Тоє подає ся до вѣдомости Всеч. Духовеньства.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 12. грудня 1912.

Ч. 81.

Ч. 8255. Пошукує ся метрики крещеня Емиліи Товарницкои.

П. Іосифа Ливчакъ, зъ Рокшиць поч. Ольшаны, пошукує за свѣдоцтвомъ крещенія Емиліи Товарницкои, уродженои около року 1812.

За вынайденє сего свѣдоцтва обѣцює вôдповѣдне вынадгородженє.

Порučаєсь проте Всеч. Ур. пар. переглянути книги метрикальнй, и єслибы где актъ сей знайшовъ ся, выставити свѣдоцтво и тоєжь сюди надôслати.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 11. листопада 1912.

Ч. 82.

Ч. 9916. Исправленє ошибокъ въ Уставѣ цер. на р. 1912.

Въ Короткôмъ Уставѣ церковнôмъ на 1912. р. одобренôмъ всѣми трома галицкими Ординаріятами зайшли при кôнци книжки через недоглядъ въ коректѣ слѣдуючй ошибки: стор. 78: 1) При зачалѣ Евангелій на 3 часѣ (24.XII.) подано: Ев. зач. 5., а має бути: Еванг. Луки, зач. 5.; 2.) Литургія св. Василія В. зъ Вечернею якоже п. д. 1. Ян., повинно бути: якоже п. д. 5. Ян.; стор. 79. 30.XII. подано Гл. 6., а повинно бути Гл. 8.

Се подає ся до вѣдомости.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль дня 23. грудня 1912.

Ч. 83.

Ч. 10047. Прошенє о жертвы на реставрацію гр. к. дочерной церкви въ Великихъ Очахъ ad Змиєвиска.

Комитетъ церковный въ Великихъ Очахъ предложивъ ту слѣдуюче прошенє: »Сл. Іс. Хр. Хр. Просите и дастся Вамъ Мат. 7. Дуже сердечно просимо не вôдкєдати нашои горячои прозьбы, и до кôньця ю прочитати. Потреба дѣйстно велика — а »время люте«.

Церковця въ мѣсточку въ Великихъ Очахъ филія парохіи »Змиєвиска« (три мили вôдъ Ярославя а двѣ вôдъ Острова) та на пôвнôчнôмъ заходѣ высунена твердиня нашои св. вѣры находить ся въ оплаканôмъ станѣ. Старенька та церковця, обдерта, знищена лѣтами, николи належито не зреставрована, бѣдна и запущена представляє днесь дуже сумный видъ.

Напротивъ ней пишаєть ся латиньскій костелъ О. О. Домініканôвъ будôвля величава, котра бы собою и европейску столицю окрасити могла, та своимъ видомъ и внутрѣшною красотою що разъ бôльше мѣстцевыхъ и доокрестныхъ нашихъ вѣрныхъ притягає.

Щобы сему бодай въ части положити конець, завязавъ ся комітетъ, котрый поставивъ собѣ задачу вôдреставровати, т. є пôднести, розширити, украсити и по можности такъ Церковъ устроити, щобы бодай въ малôй части вôдповѣдала

вимогамъ. Дуже убогі̂ и бѣднѝ парохіяне **(часть ихъ ся навѣть сего року попалила)** що могли то дали на сю цѣль — але ихъ не богато (всего 418 душъ), зôбрана же сума ледви осьму часть коштôвъ покрыти може.

О конкуренціи туть анѣ думати не можна, а то крôмѣ инныхъ, зъ тои головнои причины, що парохіяне обряду латиньского не поносять ту въ Великихъ Очахъ **жадной конкуренціи**, — величавый бо костелъ, красне помешкане, и будынки економічнѝ **парохіи латиньской** суть цѣлковито власностію О. О. Домініканôвъ. Противнѝ же намъ чинники мѣстцевѝ выкористали бы се на некористь нашого св. обряду.

Знаємъ якъ много и рôжнихъ такихъ днесь вôдозвъ, знаємъ якъ тяжко днесь о грôшь та годѣ — потреба дѣйстно дуже велика — а »время люте«. Мы жиємъ и єсьмо на межахъ и окраинахъ Руси, намъ ходить и о доокрестнѝ села, котрѝ до мѣста часто приходять, намъ розходить ся о нашь прекрасный св. обрядъ, нам ходить о »бути або не бути«.

Тож поможѣть ласкаво и поратуйте насъ Высокопреподобнѝ Отцѣ Добродѣи, и Ты патріотична сьвѣцка Інтелигенціє и Ты дорогі̂й и любый рускій мôй народе!

Роботы коло Церкви розпочатѝ зъ весною сего року, зъ браку фондôвъ зôстали перерванѝ. Тожь зъ сильною и певною надѣєю на Всевышнього Бога, звертаємо ся до Васъ Высокоблагородный Пане Добродѣю зъ прозьбою о милосердіє надъ нами, о лепту вôдъ себе, та хотяй бы найдрôбнѣйшѝ жертвы вôдъ своихъ парохіянъ. Въ надѣѣ, що ся прозьба найде вôдгомôнъ въ Вашôмъ патріотичнôмъ и горячôмъ серци, що не вôдкажете своєй намъ дуже потрѣбнои помочи, складаємо отсимъ за ласкаву жертву та за всѣ труды коло сего дѣла зъ горы, щироруске »Спаси Бôгъ.«

Богъ надгородить, о що и я зъ парохіянами въ молитвахъ щиро просити буду.

Ласкавѝ датки просимо посылати до гр. кат. Уряду парохіяльного в Змиєвискахъ п. почта: Великѝ Очи. Змиєвиска, въ Вересни 1912 р. о. Евстахій Цепиньскій, парохъ и предсѣдатель комітету. Андрей Пивоваръ, Василь Мищишинъ, Григорій Шумскій, Миаилъ Приймакъ, члени комітету«.

Повысше прошенє поручає ся до можливого узгляднення зъ стороны Всеч. Духовеньства епархіяльного, зарядôвъ скарбонъ церковныхъ, брацтвъ церковныхъ и всѣхъ вѣрныхъ нашои Епархіи.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемышль дня 25. грудня 1912.

Ч. 84.

Ч. 8563. Проповѣди о. Николая Теодоровича пароха въ Пробôжнои.

Всч. о. Николай Теодоровичъ парохъ въ Пробôжной Станиславôвскои Епархіи выдавъ за Епископскою апробатою: I. томъ проповѣдей місийно-катихитичныхъ на 351 сторонахъ слѣдуючого содержаня: 1. проповôдь вступна, 2. о цѣли чоловѣка, 3. о безсмертности души, 4. о грѣсѣ, 5. о вѣрѣ, 6. о прикметахъ вѣры.

Проповѣди тіи можна получити брошурований по цѣнѣ 6 Кор. зъ додаткомъ 55 сот. на почтову оплату у О. О. Василіянъ въ Жовквѣ, а такожь въ Пробôжной у Всч. Автора.

Що подає ся до вѣдомости.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль дня 25. грудня 1912.

Ч. 85.

Ч. 9259. Станъ касы вдов. сир. Института

за часъ вôдъ 1. липня до 30. вересня 1912.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

Приходъ	Готовка		цѣн. папери		Розходъ	Готовка		цѣн. папери	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
1. Переносъ .	88526	—	338810	—		—	—	—	—
2. С. С. Василіянки на сплату довгу	1000	—							
3. о. Димитрій Бахôвскій . .	400	—							
4. о. Гентишь Янишинь Николай .	400	—							
5. о. Островскій Юліянъ . .	200	—							
6. о. Артимишинъ Алексанзеръ .	200	—							
7. о. Спрысъ Еразмъ Александеръ (двохъ именъ) .	100	—							
8. о. Демкôвъ Іосифъ	120	—							
9. о. Антонôвъ Андрей . .	400	—							
10. о. Корытко Сильвестеръ .	200	—							
11. о. Круцько Сімеонъ . .	200	—							
12. о. Давосиръ Петро . .	100	—							
всего	91846	22	338810	—					
розходъ	—	—	—	—					
Остає	91846	22	338810	—					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

Приходъ	Готôвка Кор.	с.	Розходъ	Готôвка Кор.	с
Переносъ . . .	19301	06	Переносъ . . .	5902	10
1. о. Качмаръ Михаилъ .	40	—	1. Еквивалентъ . . .	312	—
2. о. Боднаръ Володимиръ	61	20	2. Павлинѣ Копистяньскôй вдовѣ по бл. п. о. Іеронимѣ пароху зъ Гôйска титуломъ звороту по мисли рѣшеня Общого Собраня зъ 1911	40	—
3. о. Стояловскій Іоанъ .	122	08			
4. о. Сороковскій Станисл.	226	65			
5. о. Бѣласъ Михаилъ .	264	—			
6. о. Пясецкій Зенонъ .	20	80			
всего	20035	79	всего	6254	10
розхôдъ	6254	10			
остає	13781	69			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

Приходъ	Готôвка Кор.	с.
1. Переносъ . . .	39863	36
2. о. Едвардъ Кушнѣръ .	20	—
3. Деканатъ Лѣскій именно зложили по 20 к. Всч. О.О. Бѣрецкій Іоанъ, Калужняцкій Болеславъ, Чертежиньскій Димитрій, Венгриновичь Володимирь, Сливиньскій Михаилъ, Макаръ Григорій, Михальчукъ Евстахій, Левицкій Юліянъ, Добряньскій Северинъ, Венгриновичь Атанасій, Сембратовичь Любомиръ и Вендзиловичь Даміянъ — а Всч. о. Полошиновичь Юліянъ вложивъ 40 к.	280	—
4. Деканатъ Затварницкій вôдъ о. Сологуба Василія	20	—
5. Деканатъ Яворôвскій именно зложили по 20 к. Всч. О. О. Григорій Журавецкій, Левъ Михаилъ, Головка Іоанъ, Ольшаньскій Валеріянъ, Крайчикъ Еміліянъ и Маренинъ Стефанъ.	120	—
6. Дектнатъ Мостиский именно зложили по 20 к. Всч. О.О. Черкавскій Іосифъ,	160	—

Приходъ	Готôвка Кор.	с.
Бенцѣнъ Андрей, Середыньскій Теодоръ, Максимовичь Григорій, Журавецкій Михаилъ, Гамерскій Володимиръ, Боднаръ Михаилъ и Ясеницкій Володимиръ.		
7. о. Лучечко Петро . .	60	—
8. о. Яхно Якôвъ . .	20	—
9. Деканатъ Ольховецкій именно зложили по 20 к. Всч. О. О. Генсьорскій Георгій, Поляньскій Василій, Калужняцкій Іоанъ, Гамерскій Іоанъ, Чайковскій Романъ, Заяць Володимиръ, Федоронко Іосифъ и Гамерскій Іосифъ.	160	—
10. Деканатъ Старосольскій вôдъ о. Хомицкого Теоф.	20	—
11. о. Малецкій Онуфрій .	40	—
12. о. Ковальскій Іоанъ .	20	—
13. Товариство взаимного кредиту »Днѣстеръ« у Львовѣ	200	—
14. Вдова по бл. п. о. Володимирѣ Подолиньскôмъ пароху въ Деревни .	20	—
15. Деканатъ Нижанкôвскій вôдъ о. Теодора Дякова	20	—

Приходъ	Готовка Кор.	с.
16. Деканатъ Куликовский именно зложили по 20 к. Всч. О. О. Телисницкій Димитрій, Мацюракъ Северинъ, Ясеницкій Кипріянъ, Прокуратъ Михаилъ, Пастернакъ Іоанъ, Мусѣй Теофиль, Грушкевичь Константинъ, Набакъ Левъ, Яванець Іосифъ, Шумило Михаилъ Крайчикъ Василій и Ольшаньскій Володимиръ а Всч. о. Симко Михаилъ зложивъ 20 к. 75.	260	75
17. Деканатъ Устрицкій . именно зложили по 20 к. Всч. О. О. Негребецкій Юліянъ, Попель Михаилъ, Спрысъ Григорій, Радошицкій Михаилъ, Дубъ Іосифъ, Мельникъ Артемій, Олексинъ Илія, Билиньскій Іосифъ, Паньковскій Николай и Миляничь Николай.	200	—
18. Деканатъ Сяноцкій именно зложили по 20 к. Всч. О. О. Очабрукъ Алексей, Грабець Іоанъ, Цегеликъ Іоанъ, Буґера Константинъ, Ясеницкій Петро Савчакъ Викторъ, Поляньскій Богданъ, Фенякъ Михаилъ и Мекелита Петро а Всч. о. Гошка Юрій зложивъ 15 к. 03 с.	195	03
19. о. Бачиньскій Володимиръ	20	—
20. о. Войтовичь Теодосій .	20	—
21. о. Мариновичь Іосифъ .	40	—
всего	41759	14
розходъ	36859	86
остає	4899	28

Розходъ	Готовка Кор.	с.
1. Переносъ . . .	33692	46
2. Буловой Юліи вдовѣ по бл. п. о. Симеонѣ, запомога вдовича за рокъ 1911	160	—
3. Передатокъ на рокъ 1912	2016	—
4. Ремунерація касіера .	200	—
5. Ремунерація секретаря .	100	—
6. Ремунерація ликвидатора	100	—
7. Ремунерація контрольора	150	—
8. Ремунерація Канцлєра Консисторского .	50	—
9. Слуги	30	—
10. Комисія шконтруюча .	90	—
11. Печатанє протокола .	265	—
12. Высылка протокола .	6	—
13. Порто почтове . .		40
всего	36859	86

ПОВТОРЕНЄ.

Дня 30. вересня 1912 має бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный	готôвка	91.846 К.	22 с.	цѣннû папери	338.810	К	— с.
II. » резервовый	»	13.781 »	69 »	» »	—	»	— »
III. » розпорядимый	»	4.899 »	28 »	» »	—	»	— »
Всего готôвкою		110.527 К.	19 с.,	паперами	338.810	К	— с.

Вôдповѣдно до того справозданя найдено въ касѣ:

I) Въ цѣнныхъ паперахъ . .		338.810 К. — с.				
II) 1. на книж. щадничихъ . .	»Вѣры«	Ч. 1592	9422	К.	46	с.
2. ,, ,, ,, . .	,,	,, 2466	4945	,,	97	,,
3. ,, ,, ,, . .	»Нива«	,, 17	6450	,,	38	,,
4. ,, ,, ,, .	»Рускои Щадницѣ«	,, 160	20000	,,	—	,,
5. ,, ,, ,, .	,, ,,	,, 345	14316	,,	73	,,
6. ,, ,, ,, .	,, ,,	,, 378	20000	,,	—	,,
7. ,, ,, ,, .	,, ,,	,, 2287	18467	,,	63	,,
8. ,, ,, ,, .	,, ,,	,, 2354	13214	,,	62	,,
9. ,, ,, ,, .	,, ,,	,, 6681	421	,,	28	,,
10. ,, ,, ,, .	,, ,,	,, 6697	2811	,,	80	,,
11. ,, ,, ,, .	„Wiener Bank-Verein“		48	,,	50	,,
12. готовыми грôшми	. . . . . .		427	,,	82	,,
	Всего		110527	К.	19	с.

С. Мацюракъ секретарь. **М. Подолиньскій** предсѣдатель **М. Копко** касіеръ.

ХРОНИКА.

Ч. 9050. Прч. Адріяновичь Леонтій парохъ въ Бахурѣ им. Орд. шк. Комисаремъ для деканата Бирчаньского на мѣсце увôльненого на власне прошенє вôдъ тои довжности Всеч. о. Жарского Іоана пароха въ Глуднѣ.

Новопоставленû презвитери получилû слѣдующû посады:

Ч. 10196. Долошицкій Александеръ завѣдательство въ Кунинѣ.
Ч. 10197. Голейко Николай сопомочництво въ Снѣтници.
Ч. 10198. Колтунюкъ Миронъ » » Себечовѣ.
Ч. 10199. Іванусикъ Симеонъ сотрудництво » Потеличи.
Ч. 10200. Соболевскій Михаилъ сопомочництво » Лабовôй.
Ч. 10201. Ільницкій Николай » » Доброгостовѣ.
Ч. 10202. Банахъ Іоанъ II. проповѣдництво при катедр. Храмѣ въ Перемышли.
Ч. 10203. Ярка Теодоръ сопомочництво въ Молодычи.
Ч. 10204. Матковскій Василій сопомочництво въ Никловичахъ.

Некрольоґія.

О. Кмицикевичь Викторъ парохъ въ Королику вол. уп. 31/10 1912.
О. Литиньскій Миронъ парохъ въ Мужиловичахъ уп. 3/12 1912.
О. Константиновичь Конст. парохъ въ Вѣрхомли вел. уп. 13/12.

Души ихъ поручають ся молитвамъ Всеч. Клира.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль дня 26. грудня 1912.

Ал. Зубрицкій Канцлеръ. **† КОНСТАНТИНЪ** Епископъ.

Накладомъ Еп. гр. кат. Консисторіи въ Перемышли. Зъ печатнѣ гр. кат. Капітулы въ Перемышли.